

بررسی مقایسه ای سطح غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چپ اجساد پژوهشی قانونی اصفهان در سال ۱۳۸۵

دکتر محمد فضیلی* - دکتر امید ایروانی** - دکتر محمد حسن قدیانی***

* متخصص بیوشیمی بالینی، دانشیار دانشگاه صنعتی اصفهان

** دستیار پژوهشی قانونی، سازمان پژوهشی قانونی اصفهان

*** متخصص بیماری‌های داخلی، فلوشیپ بیماری‌های کلیه، استادیار سازمان پژوهشی قانونی کشور

چکیده

زمینه و هدف: آنالیز و بررسی غلظت اتانول در اجساد نفتش مهمنی از نظر تحقیقات قضایی دارد، خصوصاً زمانی که یک مرگ غیرطبیعی با حادثه-ای رخ داده باشد. رایج‌ترین مشکل این بررسی تعیین سطح غلظت اتانول خون می‌باشد که به دلایل مختلفی نظری فرآیند تحییر و احتمال آسودگی این سنجش تا حد زیادی جایگاه خود را به ارزیابی غلظت اتانول در مایع زجاجیه به عنوان جانشین یا مکمل نمونه خونی واگذار نموده است. در این مطالعه به منظور بررسی میزان همبستگی، غلظت اتانول چشم راست و چپ با یکدیگر مقایسه شده و مورد آنالیز قرار گرفته است.

روش بررسی: این مطالعه از نوع توصیفی، تحلیلی و مقطوعی می‌باشد به این ترتیب، اجسامی که مشکوک به مصرف اتانول بوده و از اردیبهشت ماه ۱۳۸۵ تا بهمن همان سال به اداره کل پژوهشی قانونی استان اصفهان ارجاع شده‌اند، وارد مطالعه گردیدند، بدین ترتیب پس از نمونه‌گیری از مایع زجاجیه چشم راست و چپ به طور جداگانه، نمونه‌ها به آزمایشگاه ارسال شده، با استفاده از دستگاه گاز کروماتوگرافی (GC) غلظت اتانول این نمونه‌ها تعیین شد. داده‌های خام وارد نرم‌افزار آماری SPSS شده سپس با در نظر گرفتن سطح معنی داری $P < 0.05$ غلظت اتانول دو چشم با استفاده از آزمون‌های T-test و ANOVA با یکدیگر مقایسه و میزان همبستگی آن‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. به طور همزمان و براساس داده‌های خام مندرج در پرسشنامه اطلاعات حاصله از بستگان درجه اول متوفی، عوامل زمینه‌ای چون سن، جنس، تحصیلات، سابقه بیماری یا جراحی چشمی، سابقه مصرف اتانول، مواد مخدّر و بیماری‌های جسمانی زمینه‌ای و غیره بررسی گردید.

یافته‌ها: از مجموع ۱۰۰ جسدی که مشکوک به مصرف اتانول بودند، ۹۸ نفر مرد و ۲ نفر زن مورد ارزیابی قرار گرفتند. محدوده سنی اجسام ۱۵-۸۱ سال و متوسط سنی $30 \pm 12/42$ سال بود. در مقایسه غلظت اتانول چشم راست و چپ، اگرچه به طور کلی با در نظر گرفتن سطح معنی داری $P < 0.05$ همبستگی بسیار خوبی بین چشم راست و چپ (0.889) وجود داشت لیکن در مقایسه غلظت این ماده در چشم راست و چپ مابین دو گروهی که دچار عیب انکساری بینایی بودند و گروه سالم اختلاف معنی دار یافت شد ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد پاتولوژی‌های چشمی مختلف که باعث درگیری مایع زجاجیه و تغییرات میکروسکوپیک در پروفیلین‌ها و محتوای سلولی این مایع می‌شوند قادر است توجیه‌کننده اختلاف معنی دار در مقایسه با غلظت اتانول چشم راست و چپ باشد. بدین منظور در کلیه مطالعات سمت‌شناسی اجسام، در مورد اجسامی که دارای هر نوع سابقه بیماری چشمی یا جراحی چشمی بوده‌اند توصیه می‌شود که علاوه بر اخذ نمونه خون محیطی، نمونه‌گیری مایع زجاجیه به طور جداگانه از هر دو چشم نیز انجام گیرد تا نتایج صحیحی از میزان غلظت اتانول داشته باشیم.

وازگان کلیدی: مایع زجاجیه، جسد، چشم، غلظت اتانول

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۹/۷

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۴/۱۳

نویسنده پاسخگو: اصفهان- دانشگاه صنعتی اصفهان Fazilati@cc.iut.ac.ir

پایدار می‌مانند قابل سنجش و بررسی هستند و سایر مواد نیز باقیستی در مایعات قسمت‌های دیگر بدن مورد سنجش و ارزیابی قرار گیرند. الکل یک ماده با تأثیر سرکوب‌کننده فعالیت‌های سلسله اعصاب مرکزی

مقدمه

بررسی‌های بیوشیمیابی پس از فوت^۲ به طور معمول اطلاعات مهمی در جهت تعیین علت فوت ارایه می‌نمایند. با توجه به توقف متابولیسم و انتقال فعال غشایی پس از فوت، فقط موادی که در خون

1 - Gas-Chromatography
2 - post-mortem

اتanol داشته باشند (۳، ۴).

در حال حاضر شایع‌ترین علت برداشت نمونه مایع زجاجیه در اجساد، برای آنالیز بیوشیمیایی و سمشناسی است که به منظور تعیین علت و زمان دقیق فوت مورد استفاده قارمی گیرد زیرا نه تنها جمع-آوری آن نسبت به جمع-آوری سایر نمونه‌های دیگر (نظیر خون، مایع نخاعی و غیره) راحت‌تر است بلکه تغییرات محتوای آن پس از فوت بسیار آهسته‌تر از محیط‌های دیگر می‌باشد (۵).

همچنین مایع زجاجیه در طیف وسیعی از بیماری‌های چشمی درگیر شده و به طور غیرطبیعی می‌تواند دستخوش تغییرات میکروسکوپی در پروتئین‌ها و محتوای سلولی گردد؛ لذا در مقالات اخیر در مورد تکنیک‌های اتوپسی در پاتولوژی‌های چشمی، توصیه به عدم نمونه‌گیری برای آنالیزهای بیوشیمیایی از چشم‌های با سابقه کندگی شبکیه، اعمال جراحی چشمی، بیماری‌های حفره خلفی چشمی درگیر کننده مایع زجاجیه و غیره می‌شود. چشم‌هایی که مایع زجاجیه خونی بوده یا مایع تحت شبکیه‌ای مایع التهابی اگزوداتیو یا مایع زجاجیه مصنوعی (برای نمونه روغن سیلیکون) داشته و یا تحت جراحی تخلیه ویتره (ویترکتومی) قرار گرفته‌اند، نیز برای سنجش غلظت اتانول مناسب نمی‌باشند. البته در بعضی چشم‌ها ممکن است روند کلسفیکاسیون و حتی استخوانی شدن به گونه‌ای ایجاد شود که امکان نمونه‌گیری از مایع زجاجیه وجود نداشته باشد. بنابراین به طور معمول توصیه شده است که از نمونه‌گیری از چشم‌های کوچک روی هم خوابیده^۳ و سخت و همچنین چشم‌هایی که در زمان آسپیره کردن سفت به نظر می‌رسند، خودداری شود.

در این مطالعه غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چپ در اجساد مشکوک به مصرف اتانول مورد سنجش و مقایسه قرار گرفته و همبستگی آن‌ها با یکدیگر نیز مورد آنالیز و ارزیابی قرار گرفته است.

روش بررسی

در این مطالعه با هدف مقایسه غلظت اتانول مایع زجاجیه دو چشم یک فرد با یکدیگر روی ۱۰۰ نفر از اجساد مشکوک به مصرف اتانول ارجاعی به سازمان پزشکی قانونی استان اصفهان انجام گردید. نمونه‌های طرح به صورت تصادفی ساده^۴ (بدين معنی که هر یک از افراد در جمعیت مورد نظر برای انتخاب شدن دارای احتمال و شانس مساوی بوده‌اند) و بر اساس شرح حال اخذ شده مبنی بر مصرف اتانول قبل از فوت از بستگان درجه اول و با شک بالینی پزشک معاينه کننده در معاينه اولیه وارد طرح شدند. حجم نمونه مطالعه با فرض داده‌های از دست رفته و ضریب خطای ۹۵٪ (حدوده اطمینان) و با در نظر گرفتن سطح معنی‌داری $P < 0.05$ انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. بدين معنی که به جهت نرمال بودن صفت مورد اندازه‌گیری حجم

3 - validity

4 - wrinkled

5 - Simple random sampling

است که پس از مصرف خوراکی و جذب در بین تمام بافت‌های بدن توزیع می‌شود. الگوی توزیع آن در بدن مشابه توزیع محتوای آب خون و بافت‌های بدن می‌باشد (۱).

بررسی میزان اتانول و تعیین دقیق غلظت آن در اجسامی که مشکوک به مصرف اتانول می‌باشند ارزش خاصی از نظر قانونی و قضایی دارد، به گونه‌ای که می‌تواند بازگوکننده و حتی تعیین‌کننده وضعیت متوفی بلافضله قبل از فوت باشد. بررسی غلظت این ماده در خون دارای روایی^۵ پیچیده‌ای می‌باشد. اگرچه جنبه‌های تکنیکی اندازه‌گیری غلظت این ماده در بدن موجود زنده و متوفی شیبیه است لیکن تعبیر نتایج به دست آمده از نمونه‌های حاصله از جسد به دلایل مختلفی نظیر کیفیت و محل جمع-آوری نمونه خون یا نمونه سایر مایعات بدن، تروما، فاصله بین مرگ و اتوپسی، وجود میکرووارگانیسم‌ها در بدن، انتشار اتانول مصرف شده از معده به مایع پریکارد، انتشار اتانول آسپیره شده به قلب و غیره مشکل می‌باشد. در این موارد افتراق بین الكل خورده شده قبل از فوت و یا تولید الكل پس از فوت مشکل جدی خواهد بود.

در دسترس ترین نمونه فیزیولوژیکی که به طور شایعی مورد بررسی متخصصین سمشناسی قرار می‌گیرد خون است و در صورت عدم دسترسی به آن و یا آلدگی خون به دلایل مختلف، از سایر محیط‌های بدن به عنوان جانشین خون استفاده می‌گردد حال آن که وجود همبستگی بین غلظت اتانول خون و این محیط‌های مایع جهت تفسیر نتایج از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد.

مطالعات نشان می‌دهد که مایع زجاجیه جانشینی مطمئن برای سنجش غلظت اتانول خون بوده و به عنوان یک نمونه مکمل در این راه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. سایر محققان نیز به توضیح اهمیت مایعات بیولوژیک دیگر بدن برای سنجش غلظت اتانول پرداخته‌اند، که بسیاری از آن‌ها در محیط‌های آب و هوایی کاملاً سرد اقدام به تحقیق نموده‌اند.

اتanol یک ماده بسیار فرار است بنابراین مشاهده اختلاف در توزیع این ماده پس از مرگ در مایعات مختلف بدن در صورت بالا بودن دمای محیط نیز دور از انتظار نیست. به هر جهت در چنین محیط‌هایی به جهت تسریع روند فساد، نمونه خون از قابلیت اعتماد کمتری برخوردار بوده و استفاده از جانشین آن یعنی «مایع زجاجیه» بسیار ضروری به نظر می‌رسد (۲)، زیرا فقط طی ساعات اندکی پس از فوت، رشد میکروب‌ها و باکتری‌ها در جسد باعث تخمیر کربوهیدرات‌ها و تولید اتانول خواهد شد. که این روند تخمیر و تبخیر متعاقب آن می‌تواند تفسیر نتایج و بررسی میزان غلظت اتانول در اجسام را با مشکل مواجه سازد و باعث پیچیده‌تر شدن و یا مخدوش گردیدن روایی بررسی غلظت این ماده در خون گردد؛ بدین لحاظ متخصصین به جای خون و یا همراه با آن از یک نمونه جانشین قابل اعتماد نظیر مایع زجاجیه استفاده نموده تا در مواردی که بررسی غلظت اتانول خون غیرممکن بوده یا احتمال آلدگی مطرح باشد، تخمین دقیقی از سطح خونی

جدول ۱- سابقه مصرف الکل در ساعت‌های اندکی قبل از فوت در افراد فوت شده تحت مطالعه

درصد	فراوانی	ساعت‌های اندکی قبل از فوت
۱۰	۱۰	داشته
۷۱	۷۱	نداشته
۱۹	۱۹	نامعلوم
۱۰۰	۱۰۰	جمع

بین موارد بررسی، سنین بین ۴۰-۲۰ سال دارای بیشترین آمار و فراوانی سنی بود. قابل ذکر است محدوده سنی مذکور بیش از سایر سنین، مشکوک به مصرف اتابول می‌باشد. گروه سنی زیر ۶۰ سال نیز از کمترین فراوانی برخوردار بود.

سابقه استفاده از عینک در بین کلیه افراد ۲۱٪ بود که بین آن‌ها بیماری‌های انکساری دوربینی، نزدیکی‌بینی و آستیگماتیسم به ترتیب از بیشترین فراوانی برخوردار بودند.

فقط ۳٪ از کل موارد بررسی، در زمان حیات سابقه جراحی چشمی داشتند. البته یک نفر هم سابقه انجام لیزر قرنیه داشت که به جهت آن که جزو اعمال جراحی مازور چشمی محسوب نمی‌گردد، در آمار افراد با سابقه جراحی چشمی قرار نرفت.

از نظر تحصیلات فقط ۷٪ از افراد بی‌سواد بودند. مابقی در گروه‌های دیپلم و زیردیپلم، فوق‌دیپلم و لیسانس و فوق‌لیسانس و بالاتر قرار داشتند. گروه دیپلم و زیردیپلم در بین سایر گروه‌ها از بیشترین فراوانی برخوردار بود.

در حدود یک پنجم از نمونه‌ها (۲۱٪) در زمان حیات سابقه استفاده از اتابول داشتند، بستگان درجه یک در ۱۵٪ از موارد در خصوص استفاده از اتابول در زمان حیات متوفیانشان اظهار بی‌اطلاعی نموده بودند و در ۶۴٪ موارد نیز سابقه‌ای از مصرف اتابول وجود نداشت.

بستگان درجه اول در ۱۰٪ موارد اظهار داشتند که متوفیانشان طی ساعتی قبل از فوت از اتابول استفاده خواهی داشته‌اند (جدول ۱).

حدود نیمی از افراد وارد به مطالعه در زمان حیات خود سابقه استفاده از مواد مخدر (به اشکال مختلف) داشتند (جدول ۲). سابقه مثبت مصرف مواد مخدر ذکر شده توسط بستگان با نتیجه مثبت آزمایش مرفین در اجساد همبستگی خوبی داشت ($\chi^2 = 0.509$).

از بین کلیه نمونه‌ها، ۴۸٪ زیر ۲۴ ساعت، ۴۶٪ بین ۲۴-۴۸ ساعت و ۱۷٪ از آن‌ها پس از گذشت ۴۸ ساعت از فوتشان تحت معاینه قرار گرفتند.

نمونه حداقل ۳۰ تایی در این مطالعه کافی بود لیکن از آن جا که نمونه-گیری بر اساس شک بالینی و شرح حال انجام شد حجم نمونه ۱۰۰ نفر منظور گردید. در این بررسی ۱-۲ سی‌سی از مایع زجاجیه چشم راست و چپ به طور جداگانه توسط سرنگ‌های ۵ سی‌سی با زاویه ۶۰ درجه و به فاصله ۲ میلی‌متری از لیمبوس هر چشم آسپیره گردیده، نمونه‌ها در ظروف شیشه‌ای کوچک در بدار حاوی سدیم فلوراید جمع-آوری وسیس بلا فاصله به آزمایشگاه ارسال شد. در آزمایشگاه نیز نمونه‌ها در یخچال و با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری و در اسرع وقت با استفاده از دستگاه GC با تقطیر مایع زجاجیه و به دست آوردن عصاره حاوی اتابول جهت تعیین غلظت اتابول بررسی گردید و به این ترتیب غلظت اتابول نمونه‌های خون محیطی مایع زجاجیه براساس میلی‌گرم در دسی لیتر آنالیز و محاسبه شد.

با توجه به این که در سازمان پزشکی قانونی برای تعیین علت فوت اجساد مشکوک به مصرف اتابول به جهت اهمیت و الزام قضایی، نمونه-برداری از مایع زجاجیه انجام می‌گردد، لذا در این بررسی محدودیت یا محدودیت اخلاقی در خصوص نمونه‌گیری از اجساد وجود نداشته است. در هر صورت به جهت جلوگیری از تغییر شکل و روی هم خوابیدن چشم‌ها، پس از نمونه‌گیری به میزان ۱-۲ سی‌سی مایع نرم‌مال سالین به چشم‌ها تزریق شد تا قوام اولیه چشم‌ها حفظ گردد.

همزمان با اخذ نمونه از مایع زجاجیه چشم‌ها، سایر متغیرهای زمینه‌ای تحقیق (جنسيت، سن، سابقه بیماری چشمی و ...) از بستگان درجه اول متوفی کسب و در فرم‌های اطلاعاتی (پرسشنامه) تکمیل می‌شد.

در پایان داده‌های خام حاصل از فرم‌های اطلاعاتی و سنجش آزمایشگاهی که در چکلیست‌های اطلاعاتی وارد شده بود به صورت داده‌های خام به نرم‌افزار آماری SPSS وارد گردید و پس از تعریف متغیرها در نرم‌افزار فوق، با استفاده از آزمون‌های آماری T-test و ANOVA جهت بررسی تفاوت در میانگین دو گروه وابسته (غلظت اتابول مایع زجاجیه چشم راست و چپ) و بررسی جهت تفاوت در میانگین دو گروه (غلظت اتابول مایع زجاجیه در چشم) با در نظر گرفتن سطح معنی‌داری $p < 0.05$ مورد مقایسه و آنالیز آماری قرار گرفت. در این راستا میزان فراوانی سایر متغیرهای زمینه‌ای و اطلاعات جانبی مندرج در پرسشنامه و همچنین همبستگی اتابول مایع زجاجیه در چشم با یکدیگر مورد ارزیابی قرار گرفت. علاوه بر آن میزان همبستگی بین متغیرهای کیفی و کمی با استفاده از ضربه همبستگی بررسی شد.

یافته‌ها

در مجموع تعداد ۱۰۰ جسد مشکوک به مصرف اتابول شامل ۹۸ نفر مرد و ۲ نفر زن در محدوده سنی بین ۱۵ تا ۸۱ سال (با میانگین سنی $31 \pm 12/42$) وارد طرح پژوهشی شدند.

دار آویختگی و بریدگی قفسه سینه یا شکم نیز پس از علل قلبی از بیشترین فراوانی برخوردار بودند.

علاوه بر اتانول که در اجسام مورد بررسی قرار گرفت، سایر سومونیز در اجسام (در نمونه‌های مختلف خون، ادرار، صفراء و محتويات معده) مورد بررسی و سنجش قرار گرفت که در تعدادی از آن‌ها سیانور، ارگانوفسفره، مورفین و متانول مثبت گزارش شد (جدول ۳). در این سنجش مرفین در ۳۱٪ از نمونه‌ها یافت شد.

در این پژوهش همبستگی غلظت متوسط اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ در افراد فوت شده تحت مطالعه، بسیار بالا ارزیابی شد ($P = 0.000$) (جدول ۴) که به معنای وجود رابطه خطی بین آن دو می‌باشد.

در مقایسه کلی غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چپ با استفاده از تست آماری ANOVA در نرم افزار آماری SPSS اختلاف معنی‌داری از نظر آماری بین این دو غلظت، در دو چشم نمونه اجسام وارده به طرح ملاحظه نگردید ($P > 0.05$) (جدول ۵) که مؤید آن است که به طور معمول نتایج حاصل از غلظت اتانول مایع زجاجیه یک چشم قابل تعیین به غلظت مایع زجاجیه چشم مقابله می‌باشد.

همچنین در مقایسه غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ با استفاده از تست آماری ANOVA بین گروه‌های زیر ۴۰ سال و بالای ۴۰ سال نیز اختلاف آماری معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$) (جدول ۶) که می‌تواند ناشی از فراوانی گروه سنی بالای ۴۰ سال نسبت به گروه سنی زیر ۴۰ سال باشد.

در مقایسه غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ بین گروهی که دارای سابقه عیب انکساری چشمی (اعم از دوربینی، نزدیک بینی یا آستیگماتیسم) بوده‌اند اختلاف معنی‌داری ($P = 0.05$) مشاهده شد و بالعکس در مقایسه مشابه در گروهی که فاقد سابقه عیب انکساری بوده است اختلاف معنی‌دار ملاحظه نشد ($P = 0.791$) (جدول ۷).

بر اساس پرسشنامه تکمیل شده توسط بستگان درجه اول اجسام

جدول ۲- سابقه مصرف مواد مخدر در زمان حیات در افراد فوت شده تحت مطالعه

درصد	فراوانی	سابقه مصرف مواد مخدر
۴۳	۴۳	داشته
۵۴	۵۴	نداشته
۳	۳	نامعلوم
۱۰۰	۱۰۰	جمع

جدول ۳- فراوانی نسبی سایر توکسین‌های یافته شده در افراد فوت شده تحت مطالعه

درصد	فراوانی	سایر توکسین‌های (غیر از اتانول)
۶	۶	منفی
۴	۴	سیانور
۱	۱	ارگانوفسفره
۳۱	۳۱	مرفین
۲	۲	متانول
۹۹	۹۹	جمع
۱	۱	داده از دست رفته
۱۰۰	۱۰۰	جمع کل

همچنین بیشترین علل فوت تعیین شده در افراد مربوط به بیماری‌های قلبی بود که با سابقه اخذ شده در مورد بیماری‌های غیرچشمی از بستگان درجه اول همبستگی خوبی داشت ($P = 0.059$). سایر علل فوت تعیین شده نظیر مصرف مواد مخدر،

جدول ۴- همبستگی غلظت متوسط اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم راست و چپ در افراد فوت شده تحت مطالعه

غلظت اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم راست	غلظت اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم چپ	همبستگی پیرسون	غلظت اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم راست	همبستگی پیرسون	غلظت اتانول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم چپ
(*) $P = 0.000$	۱		سطح معناداری (دو طرفه)		
۰	.		تعداد		
۱۰۰	۱۰۰				
۱	(*) $P = 0.000$				
۰	.				
۱۰۰	۱۰۰				

* همبستگی در سطح خطای آلفای ۵٪ (دو طرفه) معنی‌دار است.

جدول ۵- مقایسه متوسط غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ (ANOVA A) در افراد فوت شده تحت مطالعه

آزمون t برای فرض برابری میانگین‌ها							آزمون لون برای فرض برابری سطح معناداری		منبع
فاصله ۹۵٪ از تفاضل استاندارد (SED)	تفاوت میانگین‌ها (MD)	تفاوت خطای استاندارد	سطح معناداری	درجه آزادی	T آماره	F آماره	سطح معناداری	F آماره	منبع
پایین بالا							غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست		
۸/۴۴۹	- ۱۷/۰۴۹	۶/۴۲	- ۴/۳	+ ۵۰۵	۹۳	- ۰/۶۷	+ ۱۶۹	۱/۹۲۴	معادله واریانس فرضی
۱/۶۰۷	- ۱۰/۲۰۷	۲/۹۷۴	- ۴/۳	+ ۱۵۲	۹۲/۸۹۷	- ۱/۴۴۶			معادله واریانس غیر فرضی
۷/۹۰۲	- ۱۵/۷۶۹	۵/۹۶۰	- ۳/۹۳۳	+ ۵۱۱	۹۳	- ۰/۶۶۰	+ ۱۷۷	۱/۸۴۷	غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم چپ
۱/۳۷۹	- ۹/۲۴۶	۲/۶۷۴	- ۳/۹۳۳	+ ۱۴۵	۸۹/۴۴۱	- ۱/۴۷۱			معادله واریانس غیر فرضی

جدول ۶- مقایسه متوسط غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ بین دو گروه بالای ۴۰ سال و زیر ۴۰ سال (ANOVA) در افراد فوت شده تحت مطالعه

سطح معنی داری	درجه آزادی	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	منابع
۰/۷۷۴	+ ۰/۰۸۳	۱/۷۴۸	۱	۱/۷۴۸	گروههای بینایینی ^۶
		۲۱/۱۶۲	۹۸	۲۰۷۳/۸۹۲	گروههای داخلی ^۷
			۹۹	۲۰۷۵/۶۴۰	مجموع

جدول ۷- مقایسه متوسط غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ (ANOVA) بین دو گروهی که عیب انکساری داشته با گروه سالم در افراد فوت شده تحت مطالعه

سطح معنی داری	درجه آزادی	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	منابع
۰/۰۵	+ ۰/۲۷۶	۳۸۸/۳۰۸	۷۷۶/۶۱۵	گروههای بینایینی	متوجه غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ در گروه با عیوب انکساری
	۱۵۱۸/۸۳۵		۴۲۵۲۷/۵۲۷	گروههای داخلی	
			۴۳۳۰۴	مجموع	
۰/۷۹۱	+ ۰/۲۲۷	۳۱۷/۶۹۷	۳۹۵/۶۳۵	گروههای بینایینی	متوجه غلظت اتانول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ در گروه سالم
	۱۳۴۰/۲۹۱		۳۷۵۲۸/۱۵۴	گروههای داخلی	
			۳۸۱۶۳/۵۴۸	مجموع	

6 - Between Groups

7 - Within Groups

به مرور زمان در مرحله پس از جذب غلظت اتانول در مایع مغزی-نخاعی، ادرار و مایع زجاجیه بالا رفته و در این محیط‌ها اتانول ذخیره می‌گردد تا آن که در فرد زنده متabolیسم آن را به آهستگی دفع کرده و غلظت آن کاهش می‌یابد. لذا عامل فارماکوکینتیک باعث تنوع در نسبت غلظت اتانول در محیط‌های مذکور در زمان پس از فوت می‌گردد (۱۲).

از بین محیط‌های مختلف بدن، مایع زجاجیه در تعیین منشاء اتانول پس از فوت دارای ارزش اساسی است و به عنوان یک محیط مناسب برای سنجش سمت‌شناسانه غلظت اتانول پس از فوت، برای تعیین غلظت واقعی آن حایز اهمیت ویژه‌ای می‌باشد (۱۰، ۱۱). مطالعات بسیاری در مورد ارزش مایع زجاجیه در آنالیز سمت‌شناسی غلظت اتانول پس از فوت گویای آن است که این محیط برای تفسیر غلظت اتانول خون محبیتی بسیار کمک می‌کند و شواهد با ارزشی در خصوص مصرف آن قبل از فوت مشاهده می‌گردد (۱۳).

مایع زجاجیه به میزان ۹۹٪ دارای آب است، این میزان در خون معادل ۸۰٪ می‌باشد و این موضوع از نظر تئوری باعث به تعادل رسیدن سریع خون و مایع زجاجیه بلاصله پس از مصرف اتانول می‌شود. این میزان از نظر تئوریک نسبت ۱/۶ به ۱ برای مایع زجاجیه به خون محيطی به ما می‌دهد که این نسبت در اغلب تحقیقات انجام شده هموارانی خوبی داشته، در هر نوع فاصله زمانی و مرحله استفاده از اتانول در زمان فوت صدق می‌نماید. تنوع مرتبط با روش آنالیز در مایع زجاجیه نسبت به تنوع نسبت غلظت اتانول مایع زجاجیه به خون محيطی بسیار کمتر می‌باشد اگرچه این تنوع در موارد دیگری چون روش نمونه‌گیری، تبخیر اتانول پس از نمونه‌گیری، نگهداری نمونه‌ها و مرحله حذف^{۱۰} پس از جذب در زمان فوت نیز وجود دارد.

به هر حال به دلایل زیر استفاده از مایع زجاجیه به عنوان یک نمونه بیولوژیک بسیار مهم توصیه می‌گردد:

۱ - مایع زجاجیه تقریباً مایعی صاف، به صورت آبکی بوده و به راحتی در مطالعات پس از فوت (اتوپسی) قابل نمونه‌برداری است.

۲ - فاصله مکانی این مایع در چشم‌ها از روده‌ها، احتمال انتشار اتانول پس از فوت به این ناحیه را به حداقل می‌رساند.

۳ - این مایع دارای یک محیط کاملاً استریل بوده و فقد فلور میکروبی می‌باشد و حتی در صورت فساد جسد نیز احتمال تولید اتانول توسط فلور میکروبی در این ناحیه بسیار کمتر از این وضعیت در خون محيطی می‌باشد.

۴ - پس از مصرف اتانول غلظت این ماده به سرعت در مایع زجاجیه و خون به تعادل می‌رسد (۲).

متأسفانه آنالیز بیوشیمیایی و سمت‌شناسی مایع زجاجیه همیشه راهگشا نیست. در چندین مطالعه در مورد صحت آنالیزها، بررسی نشان می‌دهد که این مسایل و مشکلات بیشتر شامل اختلاف نتایج حاصله

و اطلاعات مندرج در آن‌ها همبستگی بالای بین مصرف اتانول در زمان حیات و مصرف مواد مخدر وجود داشته است ($I = ۰/۵۲۴$) که می‌تواند مبنی تمایل بالای افراد به استفاده همزمان اتانول و مواد مخدر باشد.

در بررسی ارتباط بین سابقه مصرف اتانول با سابقه مصرف سیگار در افراد تحت مطالعه همبستگی نسبتاً خوبی ملاحظه شد ($I = ۰/۵۷۲$) که این ارتباط مؤید تمایل زیاد افراد با سوء مصرف اتانول به مصرف سیگار می‌باشد.

همچنین در بررسی ارتباط بین سابقه مصرف اتانول با سابقه بیماری‌های غیرچشمی (اعم از روحی، روانی یا جسمی) نیز همبستگی خوبی ملاحظه گردید. که این نوع سوء مصرف می‌تواند توجیه‌کننده ایجاد بیماری‌های جسمی یا روحی باشد.

علاوه بر آن بین سابقه مصرف مواد مخدر با سابقه مصرف سیگار در افراد فوت شده تحت مطالعه همبستگی بسیار بالای یافت شد ($I = ۰/۷۶۳$) که به معنای تمایل زیاد به استفاده همزمان سیگار و مواد مخدر می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

برخلاف افزایش شیوع سوء مصرف بعضی داروهای غیرقانونی نظیر کوکاین، هروین و حشیش، اتانول هنوز شایع ترین ماده‌ای است که پس از فوت به طور وسیعی مورد بررسی و آنالیز سمت‌شناسی قرار می‌گیرد.

تعیین غلظت اتانول پس از فوت در پزشکی قانونی به عنوان قسمتی از مطالعه اتوپسی دارای ارزش ویژه‌ای از لحاظ جنبه‌های پزشکی و قانونی می‌باشد.

خون هنوز در آنالیز سمت‌شناسی انتخاب اول به شمار می‌رود، لیکن در موقعیت‌های بسیاری ممکن است در دسترس نبوده یا به جهت ترومahuای شدید یا فساد، قابل استفاده و استناد برای سنجش اتانول نباشد (۱۰).

لذا در اینجا نقش و اهمیت سایر محیط‌های بدن برای سنجش اتانول پررنگ‌تر جلوه می‌نماید. مایعات و اضای بدن نظیر صفراء، مغز استخوان، مغز، بیضه‌ها، عضله، کبد، غشای سینوویال و مایع مغزی-نخاعی محیط‌های شایعی برای نمونه‌گیری جهت تعیین غلظت اتانول نمی‌باشند. آنالیز سایر اجزای بدن از لحاظ غلظت اتانول در مواردی که غلظت خونی این ماده زیر 50 mg/dl است کمک‌کننده می‌باشد به طوری که تا حد زیادی با استفاده از سنجش غلظت اتانول در این محیط‌ها به عنوان مکمل غلظت خونی سنجش شده اتانول، مصرف یا عدم مصرف این ماده قبل از فوت رد یا تأیید می‌گردد (۱۱).

نسبت توزیع در مایعات دیگر بدن نظیر ادرار، مایع مغزی-نخاعی و مایع زجاجیه تا حد زیادی به مراحل جذب^{۱۱} یا مرحله پس از جذب^{۱۰} و یا به طور کلی به کینتیک اتانول بستگی دارد.

8 - absorptive
9 - post-absorptive
10 - elimination

از این مشکل و همچنین توجه به رنگ و ویسکوزیته نمونه‌ها، ارزیابی مقایسه نمونه مایع زجاجیه دو چشم با یکدیگر باعث افزایش ضریب اطمینان در نتایج حاصل از نمونه‌گیری و سنجش اتابول در این محیط خواهد داشت. بنابراین با رعایت این موارد حتی وقتی که نمونه مایع زجاجیه از یک چشم را در اختیار داریم، در صورت اهمیت سنجش غلظت اتابول از نظر پزشکی و قانونی و در صورت عدم وجود یک سابقه بیماری چشمی در زمان حیات می‌توان به نتایج حاصل از سنجش غلظت این ماده در مایع زجاجیه یک چشم نیز اعتماد نمود.

در این پژوهش به طور کلی اختلاف معنی‌داری بین غلظت اتابول مایع زجاجیه چشم راست و چشم چپ یافت نشد ($P > 0.05$). که این موضوع می‌تواند ناشی از عدم فراوانی بیماری‌های داخل چشمی و همچنین نیاز به حجم نمونه بسیار بالاتر باشد. ضمن آن که اختلاف معنی‌داری نیز بین غلظت اتابول چشم راست و چشم چپ در دو گروهی که کمتر و بیشتر از ۲۴ ساعت از فوتشان گذشته یافت نشد ($P > 0.05$) که البته نظر به این که اغلب اجسام زیر ۴۸ ساعت از فوتشان گذشته و اجسام فاسد از طرح خارج شده بودند، همچنین به جهت شرایط استریل مایع زجاجیه منطقی به نظر می‌رسد و ممکن آن است که در اجسامی که از فوتشان کمتر از ۴۸ ساعت گذشته است، مایع زجاجیه به عنوان نمونه بسیار قابل اطمینان برای سنجش غلظت اتابول است زیرا در این فاصله زمانی مایع زجاجیه تحت تأثیر تولید میکروبی اتابول پس از فوت قرار نگرفته است.

نکته قابل توجه در مقایسه غلظت اتابول مایع زجاجیه چشم چپ و راست، معنی دار شدن نمونه در بین دو گروه با عیوب انکساری و بدون عیوب انکساری چشمی همانند سایر بیماری‌های داخل چشمی، باعث تغییراتی در محتوای سلولی و پروتئینی این مایع شوند و می‌تواند توجیه کننده تفاوت بین این دو گروه باشد. بنابراین اعتقاد بر آن است که باید از مایع زجاجیه چشم سالم برای مطالعات سم‌شناسی (خصوصاً سنجش غلظت اتابول) استفاده نمود. زیرا بیماری‌هایی که بر مایع زجاجیه تأثیرگذار هستند به طور بارزی می‌توانند باعث ایجاد تغییرات بیوشیمیایی و سلولی در این محیط شوند، که مختص سم‌شناسی را با نتایج گمراه کننده‌ای مواجه می‌سازد.

تقدیر و تشکر

پس از حمد و ستایش خدای متعال که فرصت انجام این پژوهش را عطا فرمود از همکاری صمیمانه جناب آقای دکتر مینوی - مدیر کل محترم پزشکی قانونی استان اصفهان - به عنوان ناظر بر طرح اجرا شده کمال سپاسگزاری را داریم. از کلیه پرسنل شریف و زحمتکش مرکز پزشکی قانونی اصفهان به ویژه آقای دکتر کامران بغوری و خانم داشتند صمیمانه قدردانی و تشکر می‌شود.

از سنجش نمونه‌ها در چشم راست و چپ و همچنین تفاوت حاصله در سنجش به وسیله روش‌های آزمایشی می‌باشد^(۶). احتمال آن که نتایج حاصل از نمونه مایع زجاجیه دو چشم به دلیل اختلالات داخلی ناشی از بیماری‌های چشمی باشد، در منابع زیادی مطرح نشده است. مطالعات انجام شده بر روی پاتولوژی‌های چشمی گویای آن است که مایع زجاجیه در طیف وسیعی از بیماری‌های چشمی درگیر می‌شود که ممکن است باعث بروز تغییرات میکروسکوپی و پروتئین‌های این محیط گردد^(۷).

این موضوع می‌تواند نتایج مطالعات سم‌شناسی و مطالعات بیوشیمیایی را تحت تأثیر قرار داده و باعث بروز نتایج نادرست بین دو چشم گردد که بدین ترتیب پایایی^(۱) مایع زجاجیه به عنوان یک محیط با ارزش برای سنجش و تخمین غلظت خونی اتابول در مدت زمان آن کاهش می‌یابد.

در این مطالعه از ۱۰۰ نفر از اجسام مشکوک به مصرف اتابول، تعداد ۳۱ مورد حداقل اتابول خون یا مایع زجاجیه بالای 50 mg/dl داشته‌اند و در واقع این تحقیق اولین مطالعه سیستماتیک روی غلظت اتابول خون و مایع زجاجیه در پزشکی قانونی کشور ایران است. همچنین از نظر صرفه اقتصادی و هزینه، امکان غربالگری نمونه‌ها جهت بررسی مصرف اتابول قبل از فوت وجود نداشت، لذا نمونه‌ها منحصر به موارد مشکوک به مصرف اتابول است و خوب‌بختانه حداقل بالغ بر ۳۰ نفر از اجسام، اتابول خون یا مایع زجاجیه شان مثبت بوده است که از نظر آماری چون حجم نمونه بالای ۳۰ نفر بوده توزیع نرمال محسوب گردیده، میانگین آن‌ها به عنوان برآورده از میانگین جمعیت قابل تعیین به جمعیت‌های بزرگ‌تر می‌باشد.

در این مطالعه نظریر مطالعه دیگری که توسط Sousa و همکارانش انجام شد، توافق بسیارخوبی بین غلظت اتابول سنجش شده در مایع زجاجیه چشم راست و چپ وجود داشت. به گونه‌ای که همبستگی بسیار زیادی بین غلظت در چشم چپ و راست یافته شد ($P = 0.882$)^(۲) و به طور کلی تفاوت معنی‌داری بین غلظت اتابول مایع زجاجیه چشم راست و چپ مشاهده نگردید ($P > 0.05$). این یافته‌ها توجیه کننده آن است که در یک چشم اختلال پاتولوژیک وجود داشته است و یا یکی از نمونه‌ها آلوده (برای مثال با خون) می‌باشد. همچنین مشاهده تفاوت در رنگ و ویسکوزیتی مایع زجاجیه مبین آلودگی و یا وجود روغن سیلیکون (مایع زجاجیه مصنوعی) در یک چشم می‌باشد. این روغن به طور مشابهی ممکن است بر اندازه‌گیری غلظت اتابول تأثیر معکوس داشته و تفسیر آن را با مشکل مواجه سازد. نکته قابل توجه آن که باید قبل از بررسی هر نوع نمونه سم‌شناسی آن را سانتریفیوژ نمود که در صورت وجود روغن سیلیکون، این روغن از مایع زجاجیه باقی‌مانده جدا شود^(۷). به هر حال اگر چه شیوه پاتولوژی‌های چشمی اندک می‌باشد، اعتقاد بر آن است که این موضوع باید در زمان تفسیر یافته‌های بیوشیمیایی و سم‌شناسی مایع زجاجیه مد نظر قرار گیرد. لذا آگاهی

منابع

- 1- Pounder DJ, Smith DR. Postmortem diffusion of alcohol from the stomach. Amy fremce Med pathol. 1995; 16: 89 – 96.
- 2- Martinis B, de paula CM, Braga A. Alcohol distribution in different post mortem body fluids. Human and Experimental Toxicology. 2006; 25: 93 – 97.
- 3- Sousa AP, Vieira DN, Olivia MF, Margues EG. Comparison between the ethanol levels of vitreous humor of both eyes in the same individual.J clinical pathology.Sep 2001; 24: 167-171
- 4- Forrest AR. Toxicological and biochemical analysis. J clinical pathology. 2001: 54: 417- 427
- 5- Neal C, poklis A. Postmortem production of ethanol and factors that influence interpretation. A critical review. AM J Forensic Med path. 1996; 17: 8 – 20.
- 6- Jones AW, ponder DJ. Measuring blood alcohol concentration for clinical and forensic purposes. Hand book drug abuse. Boca Raton, Florida: CRC press; 1997.
- 7- Meneil AR, Gardner A, stables S. Simple Method for improving the precision of electrolyte measurements in vitreous humor. Clinical chemistry.1999; 45: 135 – 136.
- 8- Parsons MA, Start RD. Concurrent vitreous disease may produce abnormal vitreous humor biochemistry and toxicology. J clin pathol. 2003. 56: (9): 720.
- 9- Parsons MA, Start RD. Necropsy techniques in ophthalmic pathology. J clin pathol. 2001; 45: 471 – 27.
- 10-Forrest AR. Toxicological and biochemical analysis. The hospital autopsy. 2nd ed. London. 2001; 126 – 33.
- 11-Irene Vieira DL, Antonio F. Origin of blood ethanol in decomposed bodies. Forensic science international. 1999; 157 – 162.
- 12-Fredrik C. Kugelberg A, wayne J. Interpreting results of ethanol analysis in postmortem specimens. Forensic Med Inter. 2007; 165: 10 – 29
- 13-Jones AW, Holmgrem P. Uncertainty in estimating blood ethanol concentration by analysis of vitreous humor. J clin pathol. Sep 2001: 45-9